

Pia Gjellerup (S):

Som ordfører for forslagsstillerne skal jeg herved tillade mig at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af ligningsloven, personskatteloven og virksomhedsskatteloven. (Begrænsning af underskudsfremførsel ved akkord m.v.).

(Lovforslag nr. L 207).

Ministeren for skatter og afgifter anmodede i februar 1983 Skattelovrådet om at overveje de skattemæssige regler i forbindelse med konkurs og akkord m.v. for personer og selskaber samt at fremkomme med eventuelle forslag til forbedringer.

I den tid, hvor Skattelovrådet har arbejdet med dette meget bredt formulerede spørgsmål, er nødvendigheden af ændringer blevet påtrængende inden for et område, hvor skattemyndighedernes hidtidige praksis er blevet underkendt ved en højesteretsdom.

Højesterets dom, jf. UfR 1986, p. 462, indebærer, at begge parter i en akkord – både låntager og långiver – kan fratække det beløb, der akkorderes. Låntager har fratrukket de udgifter eller afskrevet de investeringer, som er finansieret af lånet. Långiver vil kunne fradrage akkordbeløbet som et tab på den pågældende fordring. Det samme beløb bliver således fratrukket to gange. Et tab vil hermed fuldt ud blive betalt af samfundet gennem de ydede skatterabatter. Er låntager en enkeltmandsejet virksomhed, vil samfundsdekningen i visse situationer kunne overstige 100 pct.

Skattelovrådet afgav den 9. februar 1987 en udtalelse indeholdende bl.a. forslag til at fjerne låntagers muligheder for at fremføre underskud uden fradrag af et eftergivet beløb.

Uanset at der således er gået henved et år, har skatteministeren endnu ikke fremsat lovforslag, der bremser denne helt uacceptable spekulationsmulighed.

En gennemførelse af lovforslaget er nødvendig for at opnå en opfyldelse af de almindelige skatteretlige principper, som den almindelige retsbevidsthed fordrer opfyldt.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget med bemærkninger, tillader jeg mig at anbefale det til Folketingets hurtige behandling.

Holger K. Nielsen (SF):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til lov om ret til frihed til uddannelse. (Lovforslag nr. L 208).

Forslag til lov om betalt frihed til uddannelse. (Lovforslag nr. L 209).

På finansloven for 1988 (§ 20.04.89.53.19) er afsat 50 mio. kr. til opstart af en reform om betalt frihed til uddannelse (BFU).

Som en følge heraf skal der vedtages en konkret lovgivning om BFU. Nærværende lovforslag skal ses som SF's bud på, hvordan en BFU-reform bør udformes.

Der er tale om to sammenhængende lovforslag om henholdsvis en *orlovsordning* og en *løn-kompensationsordning*.

Orlovsordningen vil være generel, hvorimod lønkompenationsordningen bygges gradvis op i en forsøgsperiode på 5 år.

Det ligger således i SF's forslag, at man kan starte i 2 amter allerede i 1988, hvorefter ordningen udvides til hele landet inden udgangen af 1992.

Herefter skal forsøget evalueres og danne grundlag for en permanent lovgivning på området.

Jeg skal i øvrigt henvise til lovforslagenes tekst og de bemærkninger, der ledsager dem.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Spørgsmål til ministrene:**Formanden:**

Det som nr. 6 opførte spørgsmål, spørgsmål nr. S 547 af Preben Møller Hansen (FK) til arbejdsministeren, udgår til skriftlig besvarelse.

Vi vender herefter tilbage til det som nr. 1 opførte spørgsmål.

Spm. nr. S 545

1) Til miljøministeren af:**Leif Hermann (SF):**

»Vil regeringen på mødet i arbejdsgruppen vedrørende kvælstofilter (NO_x) i Genève 16.-19. februar 1988 (Genèvekonventionen) støtte forslaget om reduktion af emissionerne med mindst 30 pct. inden 1995 i forhold til 1985-emissionsniveauet?«